

2023. április 2., Virágvasárnap – Mt 21,1-11

A helyes istentisztelet

Virágvasárnap (ahol pálmafák vannak, ott pálmavasárnap) a szentmisén a Passiót halljuk. Mi a Jézus bevonulását ünneplő eseményről elmélkedjünk. Mind a négy evangélium beszámol a történésről.

A tömeg hódol Jézus előtt, de Jeruzsálemet meglátva Jézus sírva fakad. Éltették mint Messiás Királyt. Miért sír mégis? Vajon hogyan látja Jézus, amikor dicsőítik? Milyennek láthatja a mi istentiszteletünket?

Miért sír? Mert látja a nép felszínes vallásosságát, amely mögött nem volt semmi. Nem figyelnek Istenük törvényeire. Elhatalmasodott a képmutatás. A templom üzemel, áldozati állatok ezreit ölik le. A templomi áhítat helyett pénzcsörgés, alkudozás, állatok bögése, lárma, üzletelés. Mindez a papok asszisztálásával! Nincs olyan, aki azért jönne a templomba, hogy másként távozzék onnan. Isten helyes tisztelete annyira eltorzult, hogy ez már senkinek nem tűnik fel. A tömeg kiabálja, hogy „Áldott a király, aki az Úr nevében jön”, de már rég nem úgy tisztelik Istent mint királyukat. Ők Isten nélkül akarják megoldani problémáikat. Jézus látja, hogy ez az Isten nélküli élet a pusztulásba vezet. Szereti népét, a valóság láttán csak sírni tud.

Tudjuk, megtisztította a templomot, hogy a beszivárgott világi gondolkodást, istentelenséget kiűzze onnét. Amikor csend lett a templomban, odamentek a vakok, sánták, és Jézus meggyógyította őket. A rá váró szörnyű meghurcoltatás, szenvedés küszöbén számára fontosabbak voltak mások, mint saját maga.

Ezt történt az első virágvasárnapon, de nem ugyanez jellemző ma is? Nem a feltámadás ünnepére készülünk, hanem a „hús-vét”-re, Már az ünnep neve is jelzi az eltorzulást. A mai ember nem böjtöl. (Ja, a fogyókúra, az más! Visszagondolva gyermekkorom nagyböjtjeire, valóban tartottunk böjtöt, a pénteki hústilalmat is komolyan vettük. Nem a böjtért tettük ezt, hanem azért, hogy a böjt, a lemondás „kizökkentsen” a mindennapok megszokásaiból.) Ma böjt nélkül készülünk a hús-vétre. A sonka, tojás, a csokinyuszi elfogyasztására. A halálon diadalmaskodó, feltámadt Krisztus ünnepe helyett pogány rítusból származó szokásként kölnivel locsolunk. A gyerekeket is arra ösztönözzük, hogy tartsák a markukat...

Ide torzult az istentiszteletünk. Vajon ha Jézus körülnézne a világban, az egyházban, a családokban – nem kellene sírnia? Önhittségében a világ már nemcsak Isten létét tagadja, de a keresztény értékeket is – amelyekre a társadalom épült – sárba tapossa. Amire Jézus tanít, hogy tedd, azt nem teszi, amitől óv, azt gyakorolja.

A feltámadás ünnepére készülve kérjük, hogy ajándékozzon meg az Úr a bűnbánat könnyeivel, hogy sírni tudjunk azon, amin Ő sír életünk láttán...

Tisztítsa ki életünkből mindazt, ami Őt visszaszorítja...

Gyógyítson ki a kétfelé sántikálásból, amitől szenved az életünk...

Erősítse meg bizalmunkat, hogy lehet és tudunk is változtatni!

Horváth Józsi, Tata-Táska